

лучихъ писмо отъ Ягича, отъ Хорника лужицкия календаръ, писмо отъ Ronge, учитель по латински въ Габрово. Антимъ направи посещение на Климента. На 4 ч. имаше съветъ у Грекова, гдето бѣха всички по-раншни и още Бурмовъ, Атанасовичъ, Климентъ, Стоиловъ и т. н. Азъ прочетохъ правилника, който биде приетъ. Това бѣ една печалба. — Ако това не бѣше станало, щѣше да има много приказки и въ края на краищата нѣмаше да излѣзе нищо, а може би да произлѣзѣше и караница. Бурмовъ приема и браилския правописъ — моятъ аргументъ бѣше, че той е въ сила въ Румелия и не бива политически раздѣлена България да я дѣлимъ и по езикъ. Мжнотиин за печатница и букви — печатницата „Витоша“. Geldfrage [паричниятъ въпросъ]. Потрѣбни сж 25—30,000 фр.

Вечеряхъ съ Стоянова. Филологически разговоръ. Стояновъ не одобрява, че Дриновъ се е върналъ къмъ *щ* — най-добре е *шт*. Голямъ — големи. На западъ *ъ* е всѣкога *е*; на изтокъ *я*, ала когато въ следната сричка има *и* тогава *е*. Ятъгъ въ Шуменско. Изгодитѣ на западното наречие. Особени наречия сж: Панагюрище, Копривщица, Етрополе, Самоковъ (*ж* и *ъ* сж различни, *прв* — *р* е гласна). — Въ кжщи. Необикновено „удоволствие“: днесъ имахъ килимъ надъ розкитѣ и европейска писмена маса, направена отъ единъ нѣмски столаръ. Бѣхъ на чай у Горбанова. Цѣла нощъ писахъ писмо за дома.

18 декемврий, четвъртъкъ. Св. Никола. Адженовъ ходилъ при княза. Князътъ похвалилъ неговата дейность за вестника (Адженовъ самъ дава 5000 франка). Азъ спяхъ дълго. Обѣдвахъ съ д-ръ Краузе, лайбмедикъ на княза (нѣмски очилатъ оригиналъ). Съ Стоянова и Агура отидохме у Начовича, цетохъ му правилника (вчера той бѣше боленъ) — копие за Евлогия. На 4 часа имаше съветъ у Грекова: Стоиловъ, Адженовъ, Агура, Стояновъ, Атанасовичъ. За главенъ редакторъ биде избранъ Бурмовъ. Стоиловото изложение за акциитѣ. Биде избрана депутация да отиде утре при Бурмова: Атанасовичъ, Адженовъ и азъ. Адженовъ е много буенъ, повече французинъ или италиянецъ отколкото българинъ, търгувалъ е въ Марсилия, родомъ отъ Казанлъкъ, отъ кждето заминалъ на 1851 год., жена му е францужойка, веселъ, разпаленъ парвеню, живѣлъ въ Букурещъ, строилъ желѣзница въ Румѣния, разбогатѣлъ особено презъ войната. Сега се е преселилъ въ София. Милонеръ. Напомня на Войта Напрѣстекъ. — Когато се разотивахме ето ти го и Бурмовъ. Ние (азъ и Грековъ) му иссипахме комплименти като на знаменитъ стилистъ, най-знаменитъ български журналистъ, голѣма заплата (8000 фр.) — той иронически поблагодари, пълненъ отказъ. — Вечеряхъ набързо. Стоиловъ днесъ е у Балабанова на Mitkofest [праздника на Митко]. Азъ отидохъ у Hoggner, заведе ме тамъ дворецовъ стражаръ, задъ турската баня къмъ